

on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette, et maksukohustuslane, kelle huvides kauba- või teenusetarnet teostati ja kes teadis või kellel oli piisavalt alust kahtlustada, et sellelt tarnelt või mis tahes varasemalt või hilisemalt tarnelt tasumisele kuuluv käibemaks jääb täies ulatuses või osaliselt tasumata, võib olla selle maksu tasumise eest solidaarselt vastutav koos tasumise eest vastutava isikuga. Sellised õigusnormid peavad siiski järgima õiguse üldpõhimõtteid, mis on osa ühenduse õiguskorrast, s.h eelkõige õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

2. Kuuenda direktiivi 77/388, mida on muudetud direktiividega 2000/65 ja 2001/115, artikli 22 lõiget 8 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigil vastu võtta selliseid õigusnorme nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette, et maksukohustuslane, kelle huvides kauba- või teenusetarnet teostati ja kes teadis või kellel oli piisavalt alust kahtlustada, et sellelt või mis tahes varasemalt või hilisemalt tarnelt või teenuselt tasumisele kuuluv käibemaks jääb täies ulatuses või osaliselt tasumata, võib olla nimetatud maksu tasumise eest solidaarselt vastutav koos tasumise eest vastutava isikuga, ega õigusnorme, mis näevad ette, et maksukohustuslaselt, kellele ta nimetatud kaupu või teenuseid tarnib või kes neid temale tarnib, võib nõuda käibemaksu, mis on või mis võib muutuda maksukohustuslaselt sissenõutavaks, tasumise kohta tagatise andmist.

Seevastu ei ole selle sättega vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis panevad igale isikule, kes on kooskõlas kuuenda direktiivi artikli 21 lõike 3 alusel võetud siseriikliku meetmega käibemaksu tasumise eest solidaarselt vastutav, kohustuse anda tasumisele kuuluva käibemaksu kohta tagatis.

(¹) ELT C 273, 6.11.2004

Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. mai 2006. aasta otsus — The Sunrider Corp. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-416/04 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määruse (EÜ) artikli 8 lõike 1 punkt b, artikli 15 lõige 3 ja artikli 43 lõiked 2 ja 3 — Segiajamise tõenäosus — Ühenduse sõnamärgi VITAFRUIT taotlus — Siseriikliku sõnamärgi VITAFRUT omaniku vastulause — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Tõendid varasema kaubamärgi omaniku nõusoleku kohta kaubamärgi kasutamiseks — Kaupade sarnasus)

(2006/C 165/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: The Sunrider Corp. (esindaja: advokaat The Sunrider Corp.)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: S. Laitinen ja A. Folliard-Monguiral)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (teine koda) 8. juuli 2004 otsuse peale kohtuasjas T-203/02: The Sunrider Corporation versus Siseturu Ühtlustamise Amet, millega ei rahuldatud klasside 5, 29 ja 32 kaupade jaoks sõnamärgi "VITAFRUT" taotleja esitatud tühistushagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 8. aprilli 2002. aasta otsuse peale asjas R 1046/2000-1, millega jäeti rahuldamata kaebus vastulause osakonna otsuse peale, millega osaliselt keelduti nimetatud kaubamärgi registreerimisest teatud klasside 30 ja 32 kaupade jaoks siseriikliku kaubamärgi "VITAFRUT" omaniku algatatud vastulausemenetluses

Resolutiivosa

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja The Sunrider Corp.-ilt.

(¹) ELT C 300, 4.12.2004.

Euroopa Kohtu (teine koda) 4. mai 2006. aasta otsus (Bundesgerichtshof'i eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Massachusetts Institute of Technology

(Kohtuasi C-431/04) (¹)

(Patendiõigus — Ravimid — Määrus (EMÜ) nr 1768/92 — Ravimite täiendava kaitse tunnistus — "Toimeainete kombinatsiooni" mõiste)

(2006/C 165/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Massachusetts Institute of Technology

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Bundesgerichtshof — Nõukogu 18. juuni 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 1768/92 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kasutuselevõtu kohta (EÜT L 182, lk 1) artikli 1 punkti b tõlgendamine — Mõiste “ravimi toimeainete kombinatsioon” — Ravim, mis koosneb ühest toimeainest ja ühest toimeainet mõjutavast abiainest, mis muudab toimeainet viisil, mis on vajalik toksilise mõju vältimiseks

Resolutiivosa

Nõukogu 18. juuni 1992. aasta määruse nr 1768/92 ravimite täiendava kaitse tunnistuse kasutuselevõtu kohta (redaktsioonis, mis tuleneb aktist Austria Vabariigi, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta) artikli 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et mõiste “ravimi toimeainete kombinatsioon” ei hõlma kahest sellisest ainekombinatsioonist, millest ainult üks on ise ravitoimega kindla näidustuse puhuks ning teine võimaldab saada ravimi sellises ravimvormis, mis on vajalik esimese aine ravitõhususeks sama näidustuse puhuks.

(¹) ELT C 300, 4.12.2004.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 18. mai 2006. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Magpar VI BV versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-509/04) (¹)

(Kapitali koondumise kaudne maksustamine — Direktiiv 69/335/EMÜ — Artikli 7 lõike 1 punkt b ja punkt b alapunkt a — Kapitalimaks — Maksuvabastus — Tingimused — Omandatud osade säilitamine viie aasta jooksul)

(2006/C 165/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Magpar VI BV

Kostja: Staatssecretaris van Financiën

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Hoge Raad der Nederlanden — Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (JO L 249, punkt 25; ELT eriväljaanne 09/01, lk 11) artikli 7 lõike 1 punkti b alapunkti a, mis on lisatud nõukogu 9. aprilli 1973. aasta direktiiviga 73/79/EMÜ, millega muudetakse direktiivi kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta artikli 7 lõike 1 punktiga b sätestatud teatavate äriühingute ümberkorraldustehingute vähendatud kapitalimaksumäära kohaldamisala (EÜT L 103, lk 13), tõlgendamine — Äriühingu osad, mis pärast ühinemist ei kuulu enam teisele äriühingule — Viie-aastane tähtaeg — Osade võõrandamise mõiste

Resolutiivosa

1. Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta, mida on muudetud nõukogu 9. aprilli 1973. aasta direktiiviga 73/79/EMÜ ja nõukogu 10. juuni 1985. aasta direktiiviga 85/303, artikli 7 lõike 1 punkti b ja punkti b alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et kui esimene kapitaliühing annab teise kapitaliühingu osade omandamisest alates viie aasta jooksul kapitalimaksust vabastatud ühinemise raames nende osade valduse aktsiate vastu üle, kuna teine äriühing ise ühines kolmanda kapitaliühinguga ja loeti seetõttu lõppenuks, ning esimene äriühing sai vastutasuks kolmanda äriühingu osasid, ei lähe esialgselt omandatud osade viieaastase säilitamise tingimus, mis on ette nähtud asjaomase sätte punkti b alapunktis a, üle esimesele äriühingule kuuluvate kolmanda äriühingu osade suhtes.

2. Esimesele küsimusele vastamisel ei oma tähendust asjaolu, et direktiivi 69/335, mida on muudetud direktiividega 73/79 ja 85/303, artikli 7 lõike 1 punkti b alapunkti a teise lõigu teine lause viitab pärast kapitalimaksust vabastatud tehingut kuulunud osade “üleandmisele”.

(¹) ELT C 31, 5.2.2005